

Ny principiel dom: Forkert værneting kan føre til forældelse af krav

Sø- og Handelsretten har afsagt en bemærkelsesværdig dom angående forældelsesfristen for skadelidtes krav overfor skadevolders forsikringssselskab samt værneting i en sag om stjålet gods.

Sagen angik en transport af cigaretter fra Ungarn til Danmark. Ved leveringen kunne det konstateres, at der manglede 756 kartoner cigaretter, altså omkring 3,6 millioner cigaretter. Disse var blevet stjålet under et ophold ved en rasteplass nær Køge den 19. september 2011, som chaufføren i henhold til transportaftalen ikke var berettiget til at holde på. Den 20. september underrettede den udførende transportør sit forsikringssselskab om tyveriet og det deraf følgende krav.

Skadelidte anlagde herefter den 21. september sag an i England mod den udførende transportør samt kontraherende transportør med krav om erstatning for det stjalne gods. Den højeste retsinstant i England, The Supreme Court, afviste sagsanlægget på grund af manglende værneting for kravet.

Imens sagen blev behandlet i England, gik den udførende transportør konkurs. Derfor rettede skadelidte et direkte krav mod den udførende transportørs hollandske forsikringssselskab ved Sø- og Handelsretten. Dette skete i oktober 2016 efter, at sagen var blevet færdigbehandlet i England. Her gjorde det sagsøgte forsikringssselskab blandt andet gældende, at kravet var forældet.

Dansk værneting for kravet

Sø- og Handelsretten fandt indledningsvist ved en kendelse af 10. november 2017, at der var dansk værneting for kravet, selvom der forelå en modstridende værnetingsaftale mellem forsikringssselskabet og den konkursramte udførende transportør. Sø- og Handelsretten kom frem til denne konklusion på baggrund af sagens samlede karakter, idet skaden skete i Danmark, sagsøger havde dansk hjemting samt at udførende transportør havde udført andre forretninger i Danmark.

Angående kravets mulige forældelse fandt Sø- og Handelsretten, at kravet var forældet, da retten fandt, at den danske forældelseslovs udgangspunkt om en 3-årig forældelsesfrist fandt anvendelse. Sø- og Handelsretten var af den holdning, at hverken undtagelserne til den 3-årig forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5 eller § 95, stk. 2, og herunder også deres forarbejder, gav mulighed for at begrunde, at kravet ikke var forældet. Her blev der yderligere lagt vægt på, at forsikringssselskabet ikke blev inddraget i sagen, da kravet blev gjort gældende ved de engelske domstole, og forsikringssselskabet heller ikke blev opfordret til at varetage deres interesse af skadelidte under sagsanlægget i England. Derfor blev forsikringssselskabet frifundet for kravet.

Dommen viser

Dommen understreger tydeligt, at skadelidte før sagsanlæg skal overveje nøje, hvor der er værneting for sagsanlægget og dermed også, hvor sagen anlægges. Et sagsanlæg ved det forkerte værneting kan nemlig føre til forældelse af kravet.

Herudover indskærper dommen, at skadevolders underrettelse af sit forsikringssselskab om en skade ikke nødvendigvis afbryder forældelsesfristen i forholdet mellem forsikringssselskabet og skadelidte under et direkte sagsanlæg. Man bør således som skadelidt sikre sig, at ansvarsforsikringssselskabet er underrettet om et sagsanlæg mod den skadevoldende forsikringstager, så forældelse ikke kan indtræde.

Dommen er anket.

NJORD holder dig opdateret på, hvordan ankesagen falder ud. Hvis du er interesseret i at høre nærmere om rækkevidden af denne dom, er du meget velkommen til enten at kontakte partner Thomas Ryhl eller partner Ulla Fabricius.

ULLA FABRICIUS
ADVOKAT (H), PARTNER

(+45) 77 40 10 12
UF@NJORDLAW.COM

THOMAS RYHL
ADVOKAT (H), PARTNER

(+45) 77 40 11 58
THR@NJORDLAW.COM